

Cazul ceasornicarului Pel: moartea prin otravire a sotiei sale, Marie Eugenie Pel

In dimineata zilei de 21 octombrie 1884, Habert, judecator de instructie la tribunalul arondismentului I din Paris, avea in fata ochilor dosarul adus de secretarul sau, pe coperta caruia era scris "Afacerea Pel". De fapt, mansetele ziarelor pariziene se intreceau de aproape o saptamana sa atraga atentia cititorilor asupra acestei noi afaceri criminale, iesite din comun : "Doamna Marie Eugénie Pel, nascuta Buffereau, sotia lui Albert Pel, fiica lui Pierre-Alexandre Buffereau si Marie Cécile Bigot, a decedat la 24 octombrie 1880, in varsta de 31 ani, la domiciliul sau din avenue Kléber 110, Paris si a fost inmormantata la cimitirul din Clichy". Randurile de mai sus par ca apartin unui anunt mortuar obisnuit si nimic nu lasa sa se intrevada coasa care a secerat firul vietii acestei tinere femei si care se datora, inca o data, acelei perfide otravi, acidul arsenios.

si lucrurile puteau sa ramana nerezolvate, daca, dupa cativa ani, judecatorul de instructie nu ar fi fost sesizat de parintii decedatei, asupra unor fapte care aruncau o lumina noua. am putea spune cruda, asupra circumstantelor care decedase doamna Pel.

Casnicia sotilor Pel incepuse sa prezinte unele frictiuni din momentul in care fusese angajata in casa, la cei doi copii, Leuntine. In varsta de 19 ani. Dupa moartea doamnei Pel, spre marea surpriza a rudelor si cunoscutintelor, a avut loc, la mai putin de sase luni, casatoria lui Pel cu Leuntine.

Acuzatia sotilor Buffereau inaintata tribunalului era categorica : fiica lor Marie Eugenie fusese otravita.

Ancheta intreprinsa de judecatorul de instructie a permis strangerea unor probe zdrobitoare care acum se gaseau reunite in dosarul pe care il avea pe birou. Iata ce declarase doctorul Raoult, medicul care o ingrijise pe doamna Pel in intervalul 12-24 octombrie 1880 : "Doamna Pel se plangea de vomismente si de scaune diareice, frecvente, insotite de dureri violente in stomac si intestin". Chiar cu prilejul primei sale vizite la domiciliul bolnavei, doctorul Raoult a gasit-o pe doamna Pel intr-o stare de prostratie foarte accentuata. Cu acest prilej, ea i-a declarat ca pana atunci se simtise bine : "Nu am avut nimic" spunea ea. Diareea si vomismentele au persistat, cu toate medicamentele administrate, pana la 22 octombrie. Doamna Pel avea gura uscata, iar limba era de un rosu aprins.

Acestea sunt simptomele observate de doctorul Raoult. Dupa alte marturii, bolnava ar fi acuzat si o sete excesiva.

Dupa cum este cunoscut, simptomele aratate mai sus sunt caracteristice intoxicatiei arsenicale subacute si pot provoca moartea intr-un interval ce variaza de la 6 la 10-12 zile. in acest sens

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

pledau si concluziile doctorilor Brouardel si Lhote, insarcinati cu expertiza cazului : simptomele descrise tin in primul rand de o intoxicatie arsenicala subacuta si nimic nu vine in contradictie cu aceasta ipoteza. Un tablou mai detaliat asupra starii si simptomelor bolnavei s-a dovedit a fi, prin forta lucrurilor, incomplet, dat fiind ca de la deces si pana la data inceperii anchetei se scursesera deja patru ani si doctorul Raoult nu-si mai amintea exact unele amanunte ca temperatura corpului, starea circulatiei etc.